

ter jeg mig til den Opfattelse. Er det Principperne i det, der er foreslaaet her, som man finder forkastelige, gaar det naturligvis ikke an at føre Forslaget igennem, for saa er man inde paa en gal Vej. Men naar Principperne ere rigtige, og det ere disse to Hovedprincipper, jeg har omtalt, saa siger jeg, at om der saa er kommet en forkert Sætning ind, som kan mistydes, og som maaske endog kan virke diametralt modsat af, hvad Hensigten var, er det jo let at ændre.

Det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) fremkom med en Udtalelse, jeg ganske tiltræder. Der staar i Bestemmelserne for Ansættelse af Auditorer, at de skulle være udgaaede fra det juridiske Fakultet med første Karakter, men der staar ikke noget om, at de skulle have været Soldater. Dette er en Mangel, og den er meget fremtrædende. Det er nu omtrent 20 Aar siden, jeg i en Indberetning gjorde opmærksom paa, at man burde forsøge at rette dette og ikke alene forlange, at Auditøren skulde have været Soldat, men ogsaa, at han skulde have gjort Tjeneste som Befalingsmand, helst endda baade som Underofficer og Officer. Det kan han jo let komme til ved at gøre Korporalstjeneste et Aar, inden han træder ind i yngste Klasse paa Officersskolen. Dette finder ikke Sted, og jeg tror, at det er rigtigt nu at optage en Bestemmelse herom. Jeg maa for Resten sige til Krigsbestyrelsens Ros, at den i mange Aar har søgt ad administrativ Vej at faa saadanne Folk til Auditorer, der foruden at have Hovedbetingelsen: Juridisk Eksamen med første Karakter, tillige have været Befalingsmænd. Saa vidt jeg ved, ere de tre sidst udnævnte Auditorer Folk, der ogsaa have gjort Tjeneste som Løjtnanter.

Sluttelig skal jeg kun gentage noget, jeg nævnede i mit første Foredrag, nemlig, at man tager fejl i sin almindelige Bedømmelse af Militærvæsenet, naar man holder sig til Retsplejen. Det, der her har slaaet Folk med den største Rædsel, har intet med Retsplejen at gøre. Det er Straffelovens Bestemmelser, der i det givne Tilfælde have medført en efter civile Begreber haard, maaske alt for haard Straf.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) bemærkede, at

det var utænkeligt, at en Krigsret skulde have Lyst til at komme en anklaget til Livs. Saadan i teoretisk Almindelighed kan man ikke se paa det Spørgsmaal, og saadan har jeg heller ikke talt om det. Vi maa se paa det konkrete Tilfælde, og jeg hævder da, at det kan meget vel tænkes, at den ene bestemte, udmeldte Krigsret har Lyst til at straffe saa stærkt som muligt den anklagede. Lad os sætte det konkrete Tilfælde, at i en nærmere eller i en fjernere Fremtid Regeringen unddrager Fredsforeningerne sin Beskyttelse, og at der i den Anledning drives antimilitaristisk Propaganda blandt Soldaterne af en Soldat, saa at der bliver Krigsret nedsat til Bedømmelse af dette specielle Tilfælde. Saa skulde det dog ikke være saa meget utænkeligt, at man kunde faa den Idé, at denne Krigsret paa Forhaand havde nogen Lyst til at komme denne anklagede til Livs.

Overfor den ærede Ordfører (Sveistrup) vil jeg sige, at jeg har den faste Tro, at hans Opfattelse og hans Ønsker angaaende Reformer paa dette Omraade ere de samme som mine. Jeg vil da gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at de af mig fremsatte Ændringsantydninger paa intet Punkt ere af en saadan Natur, at de ville kunne standse eller vanskeliggøre Arbejdet paa Lovforslagets Fremme. Jeg skal derfor ikke irritere den ærede Ordfører, hvad jeg af gammel Vane ved aldrig fører til noget godt, men indskrænke mig til at udtale det Haab, at den ærede Ordfører og jeg i Udvalget maa faa Lejlighed til at gennemføre de Reformer, som vi begge have god Lyst til at faa. Jeg har tillige Villien, jeg vil haabe, at den ærede Ordfører maa faa den. I Øjeblikket tror jeg ikke, han har den.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Deuntzer: I Anledning af en Bemærkning fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) skal jeg bemærke, at jeg aldrig har sagt, at en Krigsretsdom var ulovlig, fordi Underklasserne havde siddet ned. Jeg har kun sagt, at det var ulovligt, at de sade ned, fordi det strider imod Krigsretsinstruksen. Naar det desuagtet sker, kan det medføre for Formanden for Krigsretten — ja, han kan maaske slippe med en Næse —, at der bliver anlagt Krigsretssag imod ham, fordi han har overtraadt det Reglement, han skulde overholde. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Med-